



Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Prima: e[st] sig[nifica]tio reme[m]oratiua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De venerabili sacro. De myst.

leretur iugiter g^mysteriū qd̄ semel offe-
rebat in precii. Scda ē rō legalis ter-
minationis: q̄ em̄ ver^o sacrificiū in passio-
ne terminādū erat. 3do tūc r̄pis uenies
erat ngūū inchoare z nō añ: q̄ n̄ erat que-
nies ymbra z p̄tate simul currere. Beda
finitis veteris p̄tate solēnis q̄ in cōmes-
moratōe antiq̄ liberatōis de egypto age-
bant transit ad nouū qd̄ in sue redēptio-
nis memoriā ecclesia frequēter deside-
rat: p̄ carne z sanguine agni sue carnis z
sanguis sacm̄ in panis z vini figura sub-
stituens sacerdos in eternū factus fm̄ o-
dinē melchisedech. Tertia est rō sp̄a-
lis instructōis q̄ est p̄cipue triplex. Pri-
ma ē instructio firmitatis recordatōis. dñi
ce passiois. 3o em̄ in p̄p̄te passioe institu-
tū est vt magis hoc signo infingeret fidelū
cordib⁹ p̄p̄ime factā passionē. An̄ passio-
ne q̄ institutū fuit nō ad celebrandū tūc s̄
postea vt esset signū rememoratīuū passio-
nis. Un̄ di. Lu. xij. Hoc facite in meā cō-
memoratōe. Scda est instructio am-
plioris deuotiōis: sc̄z habēde circa hoc sa-
cramētū qd̄ in vltimo recessu suo dñs vt
seipulis tradidit. Aug. lib. de r̄nsiōi ad
ianuariū. Saluator vt vehemētius cōme-
daret mysteriū hui⁹ altitudinē: vltimū h̄
voluit infingere cordib⁹ z memoriē discipu-
loz a quib⁹ ad passionē discessurus erat.
Hec ille. Sicut q̄ p̄cepit dñs filiis israel
tūc p̄mo agnū paschale māducare q̄n̄ de-
cessit eos de captiuitate egyptiaca libera-
re: ita ch̄ris sacramētū eucharistie tūc p̄-
mo instituit q̄n̄ voluit nos de diabolica
p̄tate eripere. Tertia est instructio fer-
uētioris dilectōis quā sc̄z dñs ad nos ha-
buit z quā ad eū habere debem⁹. institū-
tū est em̄ hoc sacramētū: n̄ signū euiden-
tissimū amoris dulcissimū quā dñs habe-
bat ad genus humanū. Ervide bene hūc
amorē. Nō em̄ solū voluit dare nobis sua
.i. ohseq̄. i. oim̄ creaturaz: z suos. i. ange-
los in adiutorū: sed etiā seipm̄ dare vo-
luit. Nō em̄ p̄tentus eē poterat amor: ille
dulcissimus q̄ nos diligit nisi seipm̄ daret
seipm̄ q̄ dedit i filiū p̄ carnis assumptio-
ne. Esa. ix. Fili⁹ dat⁹ est nobis. Dedit se
in sociū p̄ p̄formationē. Phil. ij. Habitu
inuētus vt hō. Dedit se in magistrū p̄ do-
ctrine p̄dicationē. Jo. xij. Vos vocatis

me mag⁹ z dñe z h̄n̄ dicitis sus eteni. De-
dit se in dūcē p̄ exēpli operationē. Jo. xij.
Exēplū dedit vobis: vt quē admōdū ego
feci ita z vos faciatis. Dedit se in patrem
p̄ gr̄e regenerationē. Jo. j. Quorū aut̄ re-
ceperūt eū dedit eis p̄tatem filios dei fieri
his q̄ credūt in noie ei⁹. Dedit se in ho-
locautū medullatū z redēptōis n̄re p̄cū
p̄ suā passionē. Dedit etiā seipm̄ in abum
ad sp̄uale refectionē: z tandē dat seipm̄ in
celestē p̄mū ad n̄ram gl̄ificationē. Un̄
cātar ecclesia. Se nascēs dedit sociū: con-
uescēs in edulū: se moriēs in precii: se re-
gnās dat in p̄mū. O ikāmata charitas
iesu ch̄ri. O ardētissim⁹ amor clemētissim⁹
mi cordis sui. Sup̄abūdāter p̄fecto nō
bis oñdit q̄ntū nos dilexit. Et q̄m istud
est sacramētū amoris p̄tate institutū ē
quādo amor ei⁹ bulliebat atq̄ fremebat.
Jo. xij. Cū dilexisset suos q̄ erat in mun-
do: n̄ finē dilexit eos. i. fm̄ glo. maiora s̄
gna dilectōis ostendit.

Partū ē mysteriū admirāde signi-
ficatōis. Sacramētū p̄p̄e d̄r̄ sa-
cre rei signū. 'quodlibet' ei sacramē-
tū inq̄ntū sacramētū: aliqua rē sacra signi-
ficat. Hoc aut̄ sacramētū tres h̄z significa-
tōes p̄cellentes pura cordis deuotiōe sc̄z
pius cōtemplandas.

Prima: ē signū rememoratīua.

Scda: ē significatio rep̄ntatiua.

Tertia: est signū p̄figuratiua.

Prima igitur est signi-

ficatio rememoratīua sc̄z respectu rei p̄-
terite sc̄z oim̄ mysterioz q̄ p̄ nob̄ fecit de⁹
in carne hūana sc̄z incarnatōis: natiuitat̄
ris: z. sp̄aliter passiois z mortis eius. ps.
Deozā fecit mirabiliū suoz misericōis
z miserator: dñs: efcā dedit timētib⁹ se. Et
q̄ ch̄ri passio vey fuit sacrificiū deo accepti-
ssimū. 3o p̄p̄ h̄c signū: h̄ sacm̄ d̄r̄
sacrificiū. Idcirco dñs istitues h̄ sacm̄ d̄r̄
Lu. xij. h̄ facite i meā cōmemoratōe. i. in
mee passiois recordatōe. Et h̄ apls ex-
ponit. j. Cor. xj. d. Quorū sc̄z māduca-
bit⁹ panē hūc calicē biber⁹ mortē dñi an-
nūciabit⁹ donec veniat. s. ipe dñs ad iudic-
ciū. Consideratio affectiua hui⁹ signū
h̄z p̄cipue tres fruct⁹ dignissimos sive vti-
litates i nob̄. Primo em̄ ē inflammatiua

dine dilectōis qz videt redxat nos in me
 morā illius amoris excellētissimi quē ad
 nos habuit dī filius qz p nob icarnat? e. nat?
 circūsus: passus: sepul? : z ad celos ascē
 dit. Et vide bñ amorē dei erga nos sic di
 etū ēi sine pcedētis mysterij. Jo. iij. In h
 apparuit charitas dī in nob qm filiū suū
 vngentū misit de? in mūdū vt viuam?
 p eū. In h est charitas nō qm nos dilexerit
 mus deū: s; qm ipse pōr dilexit nos z mi
 sit filiū suū pccatorē p pccis nris. Hora
 bñ qz mirā nob oñdit dñs amoris dulces
 dine. De h vide s̄mone de setā cruce par
 te. ij. ar. iij. Scdo ē hortatia grā actō
 nis. Hiero. Jo saluator: h sacm tradidit
 vt sp comōremur qz ipse p nob mortu? ē:
 ne sim? in grati tātis bñficijs. j. Coz. vj.
 Empti em estis pccio magno: iō maximas
 debem? grās redemptori nro. Tertio
 ē inductua interne pccatōis: h aut sacm
 p hāc pma sui s̄gñōne reduct nob qz me
 morā qz chīs p pccis nris mortu? ē: p
 qd p̄pigi multū arqz dolere debem? p̄
 derātes pccā nra fuisse eām mortz dñi. j.
 Pe. ij. Quis p pccis nris mortu? ē: iust?
 p insultis rē.

Secūda est significatio

repñtatiua. Et hec respectu rei pñt? scz ec
 clesiastice vnitatis: z rōe hui? dī cōio qz p
 ipm cōicamus z vnimur chō. Cōsidera
 tio hui? s̄gñōis hz in nob tres fruct? salu
 berrimos inqñtū oñdit triplicē debere eē
 vnitātē inter oēs veros catholicos.

Primo vnitātē mēbroz in vno capite.
 Scdo vnitātē filioz in vno p̄e.

Tertio vnitātē amīcoz in vna charitate
 Primo igit oñdit qz iter nos dz eē vnitās
 mēbroz i vno capite. Cōuocatio em̄ oim
 fidelū q ecclā dī ē coz? chīs mysticū em?
 caput ē ipse chīs. Eph. j. Ip̄m dicit caput
 sup oēm ecclā qz ē coz? ip̄i. Et hēuidē
 r̄ssime s̄gñt p h sacm in q oēs chīs fideles
 recipiūt vñū z idē vep? chīs corp?. Rho.
 p̄. Sic in vno cozpe multa mēbra hēm?
 oīa aut mēbra nō eūdē actū hñt: ita multī
 vñū coz? sum? in chō. rē. Un p̄z qntā
 inuriā faciūt huic sacro qz accedūt ad ip̄z
 bñtes odia z dissensionēs siue discordias
 cū alijs: dicitū em̄ scatiōi hui? sacri qd ē
 sacm charitatē z vnitātē. j. Coz. x. Un?

panis z vñū coz? mlti s̄gn? omnes q de
 vno pane z de vno calice p̄cipam?. Ubi
 nota sup h qd dī vñū panis: q vñū panis
 material sit ex plib? granis puluerizat? p
 aq admixtionē z ignis decoctionē. Sic s̄
 spūalr vt sim? vñū panis. Primo necessa
 ria ē puluerizatō hūilitatē: vt scilicet vñū
 quisq seipsum hūillet? puluerē se eē cogit
 tando z seipm puluerizando z molēdo. nō
 em̄ pōt supb? aut rebellis alijs bñ p̄tue
 re. Scdo hūectatio benignitatē: p quam
 vñūf hoies dū sibi inuicē placere volūt.
 Tertio decoctio charitatē: aq̄ p̄pe farine
 mixta nisi fieret decoctio dispoeret ad coz
 ruptōnē: sic z hūuolētia mutua nisi sit
 decoctā charitatē igne traheret ad pecca
 ti corruptōnē z ruyā si vīez alijs alijs in
 oib? cōplacere p amorē naturalē nō re
 gularā vera charitate q ad animā salutē
 rēdit: z p quā sum? inuicē hūuolū scdm
 q aiāz saluti p̄gruit. P̄p̄ter qz fiat de
 coctio p charitatē z sic dīm? vñū panis.

Scdo oñdit p̄dicta scatio hui? sacri q
 int nos eē dz vnitās filioz i vno p̄e. Jo. j
 Quorū aut recepērūt eū dedit eis p̄tē
 filios dei fieri. Tertio vnitās amīcoz
 in vna charitate. Jo post institutionem
 hui? sacri dī dñs discipulis suis. Dada
 tū nouū do vob vt diligat? inuicē sic dile
 xi vos. In h cognoscent qz discipuli mei
 est? si dilectionē habuerit? ad inuicē. Hāc
 aut triplicē vnitātē p̄dicitā post institutio
 nē hui? sacri petebat dñs orās ad p̄rem z
 dī. Jo. xvij. Ego p̄ eis rogo q̄s dedisti mi
 hi. rē. P̄ scē serua eos q̄s dedisti mi hui?
 sint vñū sic z nos rē. seq̄t. Non p̄ eis rogo
 rātū sed z p̄ eis q̄ credituri sūt p̄ x̄bū doz
 in me: vt oēs vñū sint: sicut tu p̄ in me et
 ego in te: vt z ip̄s in nob vñū sint: vt myn
 dus credat qz tu me misisti: z ego clarita
 tē quā dedisti mihi dedi eis vt sint vñū sic
 z nos vñū sum?. Hec ibi.

Tertia est significatio

p̄figuratiua. s. respectu rei future. scz dine
 fructōis q erit in patria: z ratiōe hui? dici
 tur vaticū qz ē cibus viatoz illuc tenden
 tiū. Un cantat ecclesia. Ecce panis ange
 geloz factus cibus viatorū. Dicit etiā eu
 charistia. i. bona gratia: quia Rho. vj.
 Gratia dei vita eterna. In greco etiā dī

R R S

